

Hørings svar – revidert kapittel 2 i forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge

Landbrukskontoret i Stranda kommune takker for mulighet til å sende inn hørings svar til revidert kapittel 2 i forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge.

Forvaltningsplanen for region 6 Midt-Norge er et viktig forvaltnings- og styringsverktøy som skal ivareta den todelte målsettingen i rovviltforlikene fra 2004 og 2011, innad i regionen.

Rovviltforlikenes todelte målsetting:

1. Sikre levedyktige bestander av de store rovviltartene.
2. Opprettholde en bærekraftig beitenæring – særlig småfehold i utmark, som er viktig for norsk landbruk, distriktsnæring og sjølforsyning.

Vi har vurdert forslag til revidert kapittel 2 i forvaltningsplanen opp mot rovviltforlikenes todelte målsetting og har innspill til de delene av kapittelet som omhandler jerv.

Kommentarer til «Bakgrunn – retningslinjer for forvaltning når årlig bestandsmål/fylkesvise delmål ikke er nådd»

Kommentarer til påstand om at det har vært vanskelig å opprettholde en stabil delbestand av jerv i Møre og Romsdal

I høringsutkastet står det at det så langt har «vært vanskelig å opprettholde en stabil delbestand [av jerv] med tre årlige ynglinger innenfor gjeldende forvaltningsområde i Møre og Romsdal». Påstanden er misvisende.

Rovdata, som har ansvar for det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt, beregner bestandsstatus for jerv ut fra antall dokumenterte ynglinger de tre siste årene. Rovdata legger et treårig gjennomsnitt til grunn for sin vurdering av bestandsstatus for a) å redusere effekten av naturlige årlige svingninger; og b) gi et mer robust grunnlag for forvaltningsvedtak.¹ Metodebeskrivelsen er gjengitt på Miljødirektoratets nettsider.²

Når Rovdatas beregningsmåte legges til grunn viser resultatene at Møre og Romsdal jevnt over har ligget på eller over det fylkesvise bestandsmålet for jerv siden 2004 når

---

¹ [Rovdata - Jerv - Bestandsstatus](#)

² [Jerv i Norge - miljødirektoratet.no](#)

antall ynglinger i hele fylket telles med. Gjennomsnittet de tre siste årene – fra 2023 til 2025 – er eksempelvis 3 årlige ynglinger.

Landbrukskontoret i Stranda kommune mener rovviltnemnda for region 6 må legge Rovdatas metodikk for beregning av bestandstatus på jerv til grunn for kapittel 2 i forvaltningsplanen. I kapitlet bør det presiseres at det er et treårig gjennomsnitt av antall dokumenterte ynglinger i fylkene som skal brukes for å vurdere om de fylkesvise bestandsmålene for jerv er nådd årlig.

Kommentarer til krav om at det fylkesvise bestandsmålet skal være nådd innenfor forvaltningsområdet for jerv i Møre og Romsdal

Forslaget til revidert kapittel 2 i forvaltningsplan for rovvilt i region 6 ser ut til å legge til grunn at det fylkesvise bestandsmålet for jerv i Møre og Romsdal skal være oppnådd *innenfor* forvaltningsområdet for jerv i fylket.

Landbrukskontoret i Stranda kommune mener dette er et krav som vil gi et urimelig høyt rovvilttrykk både i Møre og Romsdal og i tilgrensende fylker. Dersom forvaltningsplanen vedtas uten at ordlyden i kapittel 2 endres, vil den nye forvaltningsplanen etablere en strengere forvaltningspraksis enn gjeldende forvaltningsplan som sier at «Alle ynglinger uavhengig om de befinner seg innenfor eller utenfor forvaltningsområdene telles med i forhold til å oppnå de regionale bestandsmålene».³ Vi mener, i tråd med gjeldende forvaltningsplan, at fylket må ses under ett og at alle ynglinger – uavhengig om de befinner seg innenfor eller utenfor forvaltningsområdet for jerv – skal telles med når årlig bestandsstatus fastsettes og vurderes opp mot det fylkesvise bestandsmålet i forvaltningsplanen.

Alle ynglinger av jerv – uavhengig om de er registrert i beiteprioriterte områder eller innenfor forvaltningsområdene for jerv – registreres og telles med i statistikk som angir nasjonal bestandsstatus.⁴ Det er viktig at bestandsstatusen for jerv fastsettes på samme måte innad i region 6 som i resten av landet.

I høringsutkastet står det at «Forvaltningsområdene skal være av en slik størrelse og avgrensning at det er realistisk at regionens bestandsmål kan oppnås innenfor forvaltningsområdene». Da rovviltregion 6 ble opprettet var Rindal kommune en del av Møre og Romsdal fylke. I tillegg var både Trollheimen og Øvre Sunndal, som i dag er beiteprioriterte områder, en del av forvaltningsområdet for jerv i fylket. Siden den gang har forvaltningsområdet krympet i størrelse, uten at det fylkesvise bestandsmålet for jerv har blitt tilsvarende redusert.

Konsekvensen av endringene er at ynglingtettheten blir svært høy dersom det i forvaltningsplan for rovvilt i region 6 stilles krav om at det fylkesvise bestandsmålet for jerv skal oppnås innenfor forvaltningsområdet for jerv i Møre og Romsdal. Vi vil minne om at det aldri er gjennomført noen evaluering som har tatt stilling til hvor vidt

---

³ [forvaltningsplan-for-rovvilt-i-region-6-midt-norge-more-og-romsdal-og-trondelag---revidert-etter-vedtak-i-sak-11-19.pdf](#), s. 5.

⁴ [Rapporter - Jerv](#)

det er realistisk eller ikke å oppnå det fylkesvise bestandsmålet for jerv innenfor det geografiske området som i dag utgjør forvaltningsområdet for jerv i fylket. Så lenge en slik evaluering ikke foreligger, bør ikke forvaltningsplanen stille krav om det.

Kommentarer til retningslinje 2 og 3

Landbrukskontoret i Stranda kommune er kritisk til retningslinje 2 og 3 i utkast til revidert kapittel 2 i forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge.

Retningslinje 2: «*Innenfor forvaltningsområde for jerv skal terskelen for skadefelling være høyere enn utenfor forvaltningsområde i tråd med den todelte målsetting og soneforvaltning.*»

Rovviltsforskriften § 9 slår fast at «Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå», mens «regulering av bestandsstørrelsen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt», som det står i § 10. Det følger av setningene at skadefelling ikke skal brukes som bestandsregulerende virkemiddel.

Rovviltsforvaltningen har vært tydelig på dette skillet når kommuner og beitelag i Møre og Romsdal tidligere har fått avslag på søknader om skadefelling etter at lam og sauer er sanket hjem, nettopp med begrunnelse i at skadefelling ikke er et bestandsregulerende virkemiddel.

Formålet med retningslinje 2 i forvaltningsplanen er å verne om jervebestanden/regulere opp jervebestanden. Landbrukskontoret i Stranda kommune er kritisk til at rovviltnemnda for region 6 gjennom forvaltningsplanen legger opp til å bruke skadefelling som bestandsregulerende virkemiddel. Vi vil påpeke at dette er i strid med §§ 9 og 10 i rovviltsforskriften.

Statsforvalteren i henholdsvis Møre og Romsdal og Trøndelag skal i sin behandling av søknader om skadefelling legge vekt på føring i regional forvaltningsplan. Utkast til revidert kapittel 2 i forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 vil presse statsforvalterne i de to fylkene til å fatte vedtak som er i strid med rovviltsforskriften i framtida, dersom det blir vedtatt i sin nåværende form.

Retningslinje 3: «*Det skal som hovedregel ikke fastsettes kvote for lisensfelling innenfor forvaltningsområde for jerv hvis det årlige regionale og/eller de fylkesvise bestandsmålene (fastsatt i forvaltningsplanen) ikke er oppnådd. Rovviltnemnda kan i særlige tilfeller gjøre unntak. Slike unntak skal særskilt begrunnes. Maks to ynglinger pr. reinbeitedistrikt kan være en slik særskilt begrunnelse.*»

Rovviltnemnda for region 6 har ved flere anledninger vedtatt lisensfelling kvote innenfor forvaltningsområdet for jerv i Møre og Romsdal sjøl om det ikke har vært registrert tre eller flere ynglinger av jerv innenfor området. Det fylkesvise bestandsmålet for jerv har imidlertid vært oppnådd i disse tilfellene når registrerte ynglinger både i beiteprioriterte områder og innenfor forvaltningsområdet for jerv har

vært regnet med, og et gjennomsnitt av bestandsstatusen de tre siste årene har vært lagt til grunn for beregningen.

Landbrukskontoret i Stranda kommune mener rovviltnemndas tidligere vedtakspraksis, sett i sammenheng med retningslinje 3, understreker viktigheten av at det ikke fastsettes krav i forvaltningsplanen om at det fylkesvise bestandsmålet må være oppnådd årlig innenfor forvaltningsområdet. Vi meder videre at omfattende tapshistorikk og stort potensiale for framtidige tap av beitedyr må skrives inn som eksempel på «særskilt begrunnelse» i retningslinjen. Retningslinjene i forvaltningsplanen må ivareta den todelte målsettingen i rovviltforlikene, ikke bare hensynet til rovvilt.

Andre merknader

Møre og Romsdal er Norges verste tapsområde når det gjelder tap av lam og sau til jerv. I 2025 var 40,6 prosent av alle de dokumenterte tapene av lam og sau til jerv i Norge i Møre og Romsdal alene.⁵ Tapene var store både i beiteprioriterte områder og innenfor forvaltningsområdet for jerv i fylket. Besetningen med høyest tapsprosent i 2025 beitet i beiteprioritert område i Stranda kommune og hadde en samlet tapsprosent for lam og sau på 63,1 prosent.

Av hensyn til framtidig beitebruk i Møre og Romsdal og den todelte målsettingen i rovviltforlikene, bør det utredes hvorvidt det er bærekraftig å ha et bestandsmål på tre årlige ynglinger av jerv i fylket og om den delen av forvaltningsområdet for jerv som ligger i Møre og Romsdal, er av en slik størrelse og avgrensing at det er realistisk at regionens bestandsmål kan oppnås innenfor området. Vi vil oppfordre rovviltnemnda til å bestille en slik utredning som grunnlag for framtidige revideringer av regionens forvaltningsplan.

Med vennlig hilsen

Landbrukskontoret i Stranda kommune

Andrea Sundgot
landbrukssjef

---

⁵ [Rovbase](#)